СВОБОДА

SVOBODA

• УКРАЇНСЬКИЙ ДНЕВНИК

UKRAINIAN DAILY

УРЯДОВИЙ ОРГАН ЗАПОМОГОВОЇ ОРГАНІЗАЦІЇ УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ СОЮЗ В ЗЛУЧЕНИХ ДЕРЖАВАХ АМЕРИКИ.

OFFICIAL ORGAN OF THE UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION, Inc.

ТРИ ЦЕНТИ. РІК XLI. Ч. 8. Джерзи Сіті, Н. Дж., четвер, 12 січня 1933. VOL. XLI. No. 8. Jersey City, N. J., Thursday, January 12, 1933. THREE CENTS.

ГУВЕР ПРОТИ ДОСТАВИ ЗБРОЇ Й МУНІЦІЇ ДЛЯ ВОЄННИХ ЦІЛЕЙ

ВАШИНҐТОН. — На Далекім Сході війна. В Полудневій Америці заноситься на війну. І в Европі теж неспокійно. Оте все, а головно неспокої в Полудневій Америці, спонукало президента Гувера віднестися до сенату з пропозицією затвердити міжнародний договір з 1925 р., підписаний у Женеві, « регулюючий торговлю зброєю й муніцією з державами, які замотані в збройні конфлікти.

Якщо сенат не був би склонний цей договір затвердити, Гувер домагається для себе права заборонити доставу зброї й муніції чужим краям для воєнних цілей.

БЕЗРОБІТТЯ І НУЖДА ПРИЧИНОЮ ЗАНЕПАДУ МОРАЛІ.

ВАШИНҐТОН. — Місс Гелен Гол, суспільна діячка з Филаделфії, зізнавала перед сенатським комітетом у справі $500,000,000, які хочуть призначити на позички потребуючим допомоги. Вона казала, що не може зрозуміти, як це може бути, що коли приходиться воювати за край, тоді є людина повним горожанином держави, а коли треба людині допомогти, тоді робиться з неї горожанина міста чи повіту. Вона подала далі, що тепер маємо в Злучених Державах 3,500,000 безробітних родин, або до 15,000,000, безробітних осіб. Усі ті безробітні тільки думають про те, звідки дістати засоби поживи та одяг. Є тисячі родин, які цілковито зруйновані. День у день висилається цілу родину з дітьми на вулицю за жебраниною, або прямо за крадіжю споживчих артикулів. Місс Гол каже, що ті діти, які є призначені змалку до крадіжи, вже ніколи не вилічаться з того зла. А старші позістануть уже назавжди моральними каліками. Вони не будуть здібні працювати далі, як бувало, бо не матимуть давньої певности, яка була характеристичною прикметою Американців.

Звідомлення міс Гол було оперте на фактах.

МАЙНЕРСЬКЕ БЕЗРОБІТТЯ.

ВАШИНҐТОН. — Томес Кенеді, секретар „Юнайтед Майн Воркерс оф Америка", подає, що маємо тепер 350,000 безробітних майнерів, з того на Пенсилвенію припадає 50,000 безробітних. Найбільше терплять ті майнери, які не неналежать до юнії.

КРИТИКУЮТЬ ФАРМЕРСЬКИЙ ЗАКОНОПРОЄКТ.

ВАШИНҐТОН. — В конґресі прийде під ухвалу фармерський законопроєкт, який називають „фармерським бонусом". Та кажуть, що цей „бонус" вийде надобре тільки малому числу фармерів, а на консументів звалить $900,000,000 річно та створить в адміністрації вдячне поле для ґрефту.

ВЖЕ СПОРЯТЬ ЗА РОЗПОДІЛ ДЖАБІВ.

ОЛБАНІ. — Приходить до терть між Джеймсом Фарлі, головою Демократичного Народнього Комітету, і Тамані Гол в справі приділення ріжних посад у вищій палаті леґіслятури.

Тамані Гол не так ходить за ті малі джаби, як за те, що Фарлі буде таксамо поводитись і з федеральними джабами і готов роздати їх своїм прихильникам.

АНГЛІЯ ХОЧЕ ГОВОРИТИ ЗА ДОВГИ ВЖЕ ТЕПЕР.

ВАШИНҐТОН. — Британський амбасадор відвідав сенатора Бору і хотів знати, чи він має якусь пропозицію в справі воєнних довгів. Не знати, що Бора відповів, але з того вносять, що Англія не хоче довше ждати і вже тепер хоче розпочати переговори в справі полагодження справи воєнних довгів. Вона готова переговорювати з представником, котрий є мужем довіря нововибраного президента Рузвелта.

РАДИТЬ ПОКЛИКАТИ МОЛОДУ ЛЮДИНУ НА СЕКРЕТАРЯ СТЕЙТУ.

НЮ ЙОРК. — Рузвелт конферував у міжнародніх справах з полковником Гавзом, бувшим дорадником Вилсона. З того вносять, що Гавз готов стати секретарем стейту. Та Гавз заявив, що він має 75 років, та що не приняв уже такої пропозиції тому 20 літ. Каже, що він застарий, а на секретаря стейту радить покликати молодого чоловіка.

ПРИЗНАННЯ ВЧИТЕЛЬСТВУ.

НЮ ЙОРК. — Місіс Френклин Рузвелт заявила, що вчительство є найгірше платне, а робить найкращу роботу. Зі своїх мізерних платень учительство годує бідні діти і помагає безробітним родичам дітей.

ТЕХНОКРАТІЯ ЯК НОВИЙ РАЙ.

НЮ ЙОРК. — Багато тепер пишуть по часописах і книжках за технократію. Є це образ майбутнього життя людини в країні, де техніка стоятиме високо. Геролд Леб каже, що в країні технократії не буде служби. Кождий зароблятиме приблизно $20,000 річно. Працюватимуть люди у віці між 25 і 45 роками, і то тільки чотири години денно і 4 дні в тижні, всього 16 годин тижнево. Решта часу буде призначена на приємности.

Організація технократії булаб основана на взірцях „Стендард Ойл Компані оф Каліфорнія".

ПАМЯТАЙМО, ЩО РІЗДВЯНУ КОЛЯДУ ПРИЗНАЧУЄМО ЗАВЖДИ НА РІДНУ ШКОЛУ В СТАРІМ КРАЮ

ЖЕРТВИ СЛАТИ НА ТАКУ АДРЕСУ:

„OBYEDNANYE"

P. O. Box 122. Hudson Termirnal, New York, N. Y.

ДЕНТИСТ ЗАСТРІЛИВ ЛІСНИЧОГО.

В лісі біля Гумниськ відбувалося полювання, в якому брав теж участь дентист Марін Венцковський з Березова. В часі полювання дійшло до суперечки між ним і лісничим Іваном Волинцем. Венцковський, здається, переступив границю ліса, поза якою полювати не вільно. Коли це побачив Волинець, стрілив до Венцковського і зранив його в ногу. У відповідь на те Венцковський стрілив до Волинця, вбиваючи його на місці.

БЕЗПРИМІРНА ЖОРСТОКІСТЬ ОДНОГО ФРАНЦУСЬКОГО СЕЛЯНИНА.

У селі Араншет, нормандської провінції, поповнив один селянин з своєю жінкою незвичайно жорстокий злочин. Через спір у маєткових справах зі своїм батьком убив він при помочі своєї жінки свого батька. Але припадок хотів, що одиноким свідком цього злочину була їх пятьлітня дівчинка. Щоби вона їх не зрадила, вбили вони і свою дитину.

ПІМСТА БАНДИТІВ.

У Княждворі (пов. Коломия) на хату 75-літньої Анни Футулуйчукової напали чотири бандити, бо довідалися, що вона продала поле за 1,700 долярів. Хотіли теж застрілити бабусю, та вона присягла, що нікому не скаже про напад, тому дарували їй життя. Пізніше Футулуйчукова таки виявила цей напад і поліція арештувала Віжнюка, Бойчука, Поповича та Міщука. Перших двох суд покарав довгоречинцевою тюрмою, а Поповича й Міщука з причини недостачі доказів вин випустили на волю. Незабаром після того згоріла хата Футулуйчукової. Сусіди винесли з горіючої хати надпалене тіло бабусі. Слідство виявило, що підпалячі вбили Футулуйчукову, попросту посікли сокирою, опісля обложили її соломою, а хату підпалили. У згарищах знайшли стоплених від горячі 2 кг. срібних грошей. Поліція як підозрілих арештувала м. ін. Поповича та Міщука. Бандити дісталися до тaltих підкопом.

ЗА ВИБИТІ ШИБИ.

Польське міністерство суспільної опіки переказало, в звязку з протижидівськими ексцесами, які відбулися недавно у Львові, деяку суму до розпорядження львівського воєводи. Він цю суму переслав жидівській віроісповідній громаді з припорученням роздати її між найубожчих власників крамниць, яким підчас ексцесів повибивали шиби.

АДВОКАТ ЗАСУДЖЕНИЙ ЗА КРАДІЖ.

У Варшаві засудили адвоката Гейдуковського на рід тюрми за те, що він привласнив собі депозити своїх клієнтів.

ВВЕДЕННЯ УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ У ШКОЛАХ РУМУНІЇ.

Хоч як противляться деякі румунські надучителі новому розпорядкові про введення української мови у школах, то кінець кінців не буде їм інакшого виходу. Хіба, щоби подякували за службу, або щоби попросили про перенесення. Інспектор Алексієвич відвідує деякі села, де ще не переведено нового розпорядку, і обяснює його директорам на місці.

БАНДИТСЬКИЙ НАПАД.

Узброєні злодії напали в ночи на дім і крамницю мішаних товарів П. Вакалюка в Заболотові і зрабували товарів на суму коло 170 зол.

Бандити були узброєні і обсадили цілий дім Вакалюка, а коли той хотів вийти з хати, почали стріляти. Облога дому тревала коло дві години. Аж щойно коли Вакалюк виліз з хати через кухню на стрих, з якого дістався на дах, та почав кричати, прибіг на місце постерунковий, а бандити, забравши з собою украдені річи, віддалилися. Поліція, яка сама без асисти міської міліції не хотіла вдатися в погоню і пошукування у місцевих підозрілих осібняків, удалася на пошукування пізніше, одначе досі без успіху.

Цікаве поступовання Заболотівців, котрі, хоч чули крик ратунку, не поспішили з поміччю.

Слід замітити, що тої самої ночі обікрали в Заболотові кілька господарів і двох Жидів.

НОВИЙ СПОСІБ ЛІКУВАННЯ ЗУБІВ.

В останніх часах перевів французький лікар, д-р де Роя, незвичайно цікаві досліди, що зовсім змінюють дотеперішній спосіб лікування зубів у людей. Є відомою річю, що в багатьох випадках лікування і пльомбування зубів є дуже утруднене. На це складається доволі причин, а саме: подразнена нервова система недужого, неприємний біль, який не кожний може легко витерпіти, а врешті сама устна яма є настільки мала, що не можна в ній зовсім свобідно поводитися при лікуванні.

Д-р де Роя зробив у цій ділянці прецікавий експеримент. Вирвав він хворий зуб по попередньому знечуленні, вичистив його докладно, запльомбував і вставив на своє місце, котре заляв речовиною, яка припинює ціплення крови. Продовж одного тижня зуб приріс до щоки, а продовж другого обріс мязами. Лікування покінчене. Як бачимо, ця нова метода є куди краща й менше складна від дотеперішніх і може мати широке приміненя передусім при лікуванні зубів у нервових людей.

З ВЕЛИКОЇ ХМАРИ МАЛИЙ ДОЩ.

В другій половині вересня м. р. уся польська преса зчинила була несамовитий крик. „Бандитизм вшруд українськіх студентуф"; „Розьбонзаць українське ґімназіюм в Стрию — виленґарнен бандитуф" і т. д. і т. д.

Виписуємо ті наголовки з польської преси з другої половини вересня. А появилися тоді у польській пресі статті з приводу того, що одного ученика утраквістичної гімназії в Стрию української народности арештовано під замітом участи в грабунковім нападі.

У висліді тієї нагінки Кураторія розвязала одну клясу цієї гімназії, поліція арештувала низку учнів, а польська суспільність осталась, очевидно, під вражінням, що українські ученики, якщо не поголовно, то в більшости — це організатори банд і нападів.

Нарешті справа вияснилася, а пише про це кореспондент „Нового Часу" зі Стрия так: „Дуже голосна була свого часу справа студентів утраквістичної гімназії в Стрию. Судові дохоження виказали безпідставність арештування і тому на припорученя прокуратора уморено слідство і випущено на волю студентів: В. Кунда, І. Вітрук, М. Палидович, М. Салівка, Ю. Гасин і Ю. Злупко. Остався лише студент Осип Корчинський з Корчина, підозрілий за співучасть у грабунку, якого нібито допустилися кілька робітників з Корчина і сусідних сіл".

Так скінчилася ціла велика афера, роздута польською пресою до неімовірних розмірів. Тепер та преса буде певно мовчати, як звичайно у таких випадках.

ФАБРИКА ФАЛЬШИВИХ МОНЕТ У ВАРШАВІ.

У Варшаві поліційні власти викрили правдиву фабрику фальшивих монет. Поліція перевела в самій Варшаві 153 ревізій, крім цього переведено цілий ряд ревізій на провінції. У звязку з цими ревізіями поліція арештувала 170 осіб, з чого 80 осіб після переслухання випущено на волю.

УГОРЩИНА ЗБРОЇТЬСЯ.

Віденська ґазета „Арбайтер Цайтунг" подає, що через Австрію пройшли з Італії до Угорщини 40 залізничих вагонів, наладованих ріжною зброєю, якої вистарчилоб узброїти цілий корпус війська. Італійці кажуть, що вони зброї до Угорщини не посилали, але посилали для направи в Австрію старy австрійську зброю. Це робила Італія тому, щоб дати працю австрійським робітникам. Посли Франції та Малої Антанти тепер просять пояснень від австрійського уряду закордонних справ. Перевіз зброї з Італії до Угорщини вже підтверджено з багатьох сторін.

ЯПОНЦІ ПОЧАЛИ ВЕЛИКИЙ НАСТУП ПРОТИ КИТАЙЦІВ

СТАРАЮТЬСЯ ВІДТЯТИ ПРОВІНЦІЮ ДЖЕГОЛ ВІД ПІВНІЧНОГО КИТАЮ.

ПЕКІН (Китай). — Нові завзяті бої між японською армією та китайською почалися здовж великого китайського муру, коли японська армія почала наступ, щоб захопити в свої руки прохід через мур з північного Китаю до провінції Джеґол. Бої почалися біля проходу Чюмен і далі здовж муру. Проти Китайців наступають японські війська та війська манджурського уряду. В боях беруть участь літаки, тенки, кавалерія та піхота.

Китайці вважають, що це початок великого наступу Японців здовж китайського муру, щоб захопити в свої руки всі проходи з північного Китаю в провінцію Джеґол. Одночасно зазначився наступ японської армії з півночі на провінцію Джеґол. Одже Японці почали комбіновний наступ, щоб остаточно прилучити цю провінцію до Манджурії, до якої вона завжди адміністративно та ґеографічно належала.

Деякі китайські ґенерали сподіваються, що Японці почнуть також наступ на північний Китай, щоб захопити в свої руки Пекін та велике торговельне місто Тяндзин.

ПОВСТАНЦІ ПЕРЕХОДЯТЬ НА РАДЯНЩИНУ.

ХАРБІН (Манджурія). — На північ Манджурії в районі стації Пограничная японські війська остаточно ліквідують китайські повстанські групи. Один з повстанських ватажків, ґенерал Лі Ту, який довший час тримав у своїх руках район Пограничної, тепер перейшов на радянську територію.

Японське командування домагалося від російської влади на манджурській границі видачі йому китайських ватажків-утікачів. Москалі відповіли, що вони чекають інструкцій з Москви, яка пізніше відмовилася видати Японцям китайських ворохобників.

ПОВСТАННЯ В ПІВНІЧНІЙ ЕСПАНІЇ ЩЕ НЕ ВГАМОВАНЕ.

МАДРИД (Еспанія). — Тому, що комуністи та анархісти на півдні Еспанії ще тримають в своїх руках деякі міста, уряд ухвалив надати президентові републики право оголосити стан облоги, якщо це буде потрібне для зліквідування повстання. Уряд твердить, що має з цілком достовірного джерела інформації, що повстання комуністів та анархістів зорганізували монархісти й взагалі контрреволюціонери, які бажають послабити републиканську владу, сіючи анархію, щоби потім лекше було їм захопити владу в свої руки.

Найміцніше повстанці покищо тримаються в Севілі, Кадесі та Ґранаді. В останньому місті вибухла бомба, вбивши та тяжко поранивши кілька осіб.

КАЖЕ, ЩО АМЕРИЦІ ПОТРІБНО ДИКТАТОРА.

РИМ (Італія). — Приймаючи в себе на авдієнції клівлендського рабіна Сильвера, Мусоліні, на його запитання про Америку відповів, що Америка тепер потребує духового лідера та економічного диктатора. В такій країні як Америка, на думку Мусолінія, конче потрібно перевести реґуляцію промисловости, яку треба контролювати урядом таксаму, як контролюється армію чи фльоту.

Лише таким способом буде усунена непотрібна конкуренція між окремими промисловцями та не буде допущена надпродукція фабрикатів.

ХОРВАТІЯ СКОРШЕ БУДЕ МАТИ САМОСТІЙНІСТЬ НІЖ АВТОНОМІЮ.

ВІДЕНЬ (Австрія). — Відомий сербський діяч і лідер Светозар Прибітшевич видав книжку „Диктатура короля Александра". В цій книжці він подає багато цікавого матеріялу про самого короля та взагалі про політичне життя в Юґославії. Між іншим Прибітшевич каже, що король Александер у 1929 році говорив, що він скорше згодиться на повне відокремлення Хорватії від Юґославії, ніж щоби дати їй автономію.

На думку короля, автономія Хорватії буде більше небезпечна для Сербії, ніж повна її незалежність. Король сподівався при помочі своєї диктатури приборкати Хорватів і припинити їх автономістичний рух, та це йому не вдалося, як стверджує Прибітшевич.

ДОНЬКА ТРОЦЬКОГО ОТРУЇЛАСЬ.

БЕРЛІН (Німеччина). — Тут отруїлася газом донька Л. Троцького, Зінаїда, яка була одружена з Волковом. Її муж знаходиться в Росії, а вона з 6-літнім своїм сином жила в Берліні рік, куди її дозволено було приїхати для лічення легенів.

З. Волкова-Троцька звернулася була тепер до большевицької амбасади, щоб їй продовжили російський пашпорт. В амбасаді взяли її пашпорт, а нового не видали. Тоді берлінська поліція запропонувала їй виїхати за межі Німеччини, як безпашпортній чужинці. З розпуки хвора жінка струїлася.

"SVOBODA" (LIBERTY)
FOUNDED 1893
Ukrainian newspaper published daily except Sundays and holidays at 81-83 Grand Street, Jersey City, N. J.
Owned by the Ukrainian National Association, Inc.

Edited by Editorial Committee.

Entered as Second Class Mail Matter at the Post Office of Jersey City, N. J. on March 30, 1911, under the Act of March 8, 1879.

Accepted for mailing at special rate of postage provided for in Section 1103 of the Act of October 3, 1917, authorized July 31, 1918.

SUBSCRIPTION RATES:		ПЕРЕДПЛАТА:	
Three cents a copy		Поодиноке число три центи.	
One year	$ 7.00	На рік	$ 7.00
Six months	$ 3.75	На пів року	$ 3.75
Three months	$ 2.00	На три місяці	$ 2.00
Foreign and Jersey City Rates:		В Джерзи Сити і Заграницею:	
One year	$10.00	На рік	$10.00
Six months	$ 5.00	На пів року	$ 5.00
Three months	$ 2.75	На три місяці	$ 2.75

За оголошення редакція не відповідає.

З Канади належить посилати гроші лише на т. зв. Foreign Money Order.

Тел. „Свободи": Mongomery 5-0498. Тел. У. Н. Союза: Montgomery 5-1838.

Адреса: "SVOBODA", P. O. BOX 346, JERSEY CITY, N. J.

ЩОРІЧНА ПРИГАДКА

Від допомоги Рідній Школі зачалася систематична допомогова акція американських Українців старому краєви. Ріжні народні потреби мають, так би сказати, свій „сезон" в Америці. Але справу допомоги Рідній Школі завжди вважалося тут справою пекучою і загально-народньою. Вона завжди була на часі. Так бувало давніми роками і так осталося й досі.

Та різдвяна коляда враз з щедрівкою завжди були головною основою допомоги Рідній Школі. Від тої збірки, в краю і тут, залежало завжди ціле її істнування. Це загально відома справа й про неї годі ширше розписуватися.

Збираючи жертви на Рідну Школу під теперішню пору, не забуваймо, що саме тепер взялася Рідна Школа в ріднім краю за дуже важке завдання. Її заходами переводиться саме тепер на землях Західньої України плебісцит за українську школу. Йде про те, щоби виратувати хоч частину шкіл по українських селах, де шляхом насильства заведено польську мову навчання, або де школи є утраквістичні, нібито двомовні, а наділі польські.

Вправді й у школах з українською мовою навчання неможливо думати під Польщею про дійсне українське виховання, але всежтаки є якась можливість навчитися по українськи писати та набрати примітивного знання про свій нарід. І є можливість, що до тих шкіл буде змушена влада надавати більше українських учителів.

Та навіть якби того всього не було, плебісцит за українську мову навчання в школах на українських землях є природним домаганням жиючого й національно свідомого народу. Є це вияв зорганізованої і сконсолідованої волі українського народа. Так наш нарід розуміє ту справу. А що так є, це видно найкраще по тім, що навіть на Волині, де населення менше свідоме, селяни, не зважаючи на свою нужду, складають сотні злотих на те, щоби спроваджувати на села нотарів, котрі мають потверджувати їх підписи з домаганням української школи.

Польська влада зі старостами, жандармами і шкільними інспекторами шиканує українське населення за цей плебісцит. На тих, що підписують декларації, глядить як на протидержавний елемент та карає їх, або лякає карами. Рідна Школа бореться з тими надужиттями. І тому саме треба їй тепер дати більшу ніж звичайно допомогу: більшу коляду і щедрішу щедрівку.

О. С.

НОВА СПРОБА БАЛАМУЧЕННЯ ГРОМАДСЬКОЇ ДУМКИ

На галицькім книжковім ринку зявилася нова польська публікація — в українській мові. Не перекладна, а таки видана по українськи і для Українців призначена. Є це книжка ґрафа **Станислава Лося, „Міжнародне положення Польщі та Галицької України"** (Накл. автора, з друкарні Вид. Спілки „Діло").

В тоні автор старається досягнути вершків толеранції, але в суті—це книжка, яку стравити українському читачеві досить тяжко. Отже цілю автора є зеднати Українців галицьких: поперше, до політики пакту польсько-російського, подруге — до нового славянофільства, оберненого фронтом проти Німеччини.

Автор сам признається в книзі, що Польща, заключивши пакт про ненапад з Москвою, вступила на шлях „андрусівської орієнтації" в Андрусові батько Петра I-го, поділивши з Польщею Україну, заключив „вічний мир" з Річю Посполитою). Але, мовляв, це лиш тому, що Українці є такі нельояльні і ворохобні. Якби вони пішли плечем в плече з Польщею, ну, тоді може якось би вона їм допомогла створити щось за Збручем, коли прийде відповідний час... Наївність цеї калькуляції така очевидна, що дивно робиться, як автор міг з тим виходити в книзі. Ще в 1920 р. ішлиж Українці (і то навіть деякі Галичани) плечем в плече з Річю Посполитою, а кінчилося все Ризьким миром, себто таки тимсамим Андрусовом, що й тепер в пакті про неагресію... Отже щож це за докази?

Але авторови цього мало. Він хоче скаптувати Галичан спеціяльно для теперішньої польської заграничної політики — фронту проти Німеччини. „Польське море" називає „славянським побережем" і апелює до Українців, як Славян — боронити його; згадує й підігріває старе славянофільство і т. п., і навіть союз незалежної України з Німеччиною і Центральними Державами в 1918 році називає **нещастям** для України, подією, яка „не принесла їй нічого доброго"... Отут автор просто мабуть спекулює на ідіотизм нашого читача. Бо щоби цей повірив, що блискуче наше минуле, коли Україна, як рівна, пертрактувала з великими державами,—було нашим „нещастям", на те дійсно повинен би був той читач бути скінченим дурнем... Правда, тепер Німеччина залицяється до Росії, Рапальську умову з нею має і інше. І це нам не на руку. Воліли би ми, щоб вона виступала за розбиття Росії як в 1918 р. Але — стосунки можуть змінитися... А крім того, чимжеж під тим оглядом Німеччина гірша від Польщі, яка таксамо заключає порозуміння з тоюсамою большевицькою Росією? І яку сміливість треба мати авторови, щоби такими, нитками шитими арґументами хотіти зеднати собі Галичан? А вже зовсім смішною є апеляція до славянофільства. Що з ним маємо спільного ми, поділені між одним неславянським і **трома славянськими державами?**

Таксамо хоче запрягти автор Галичан для боротьби з Версалем. Що нам Версаль? Автор пише: „Бють у Версальський договір німецькі і московські молоти — але що в цьому товаристві робить українсько - галицька політична думка та українські симпатії?"... Що? Дуже просто: Версальський мир скасував мир Берестейський, скасував поділ Росії, якому Україна завдячувала свою самостійність. Щож дивного, що Українці виступають проти того договору Версальського?

Ґр. Лось патетично каже Галичанам вибирати — **або:** боротися за „славянське побереже" проти Німців і дотримувати мира з Совітською Росією, теперішньою приятелькою автора, в надії — на „відповідний час"; — **або** стати „німецькою кольонією"... Кольонією німецькою Україна ніколи не була, бо навіть у 1918 р. Німці і в сотній частині так її не визискували, як СССР., і не буде вона цею кольонією. Але колиб сильна Німеччина могла помогти, як в 1918 р., Україні, то чому ми малиб ту поміч відкидати? Тільки тому, що Німці не Славяни?

На таких хитких поставах є арґументація автора. **Сума сумарум,** він радить Галичанам: погодитися з Ризьким миром і його підтвердженням в пакті про неагресію, обстоювати Версаль (забуваючи, що колиб удав Версаль, то не потребувала би Німеччина і ресекурувати себе в Рапальо з Росією) — і чекати коло моря погоди...

Ледви чи трапить ця книжка хоч трохи інтелігентному Галичанинови до переконання. Реферуємо її тут, щоби показати, якими наївними арґументами хочуть каптувати Галичан граф Лось і товариші...

ПОЛОЖЕННЯ ЖИДІВ У СОВІТАХ

(УП) Загально серед народу панує переконання, що теперішня Росія є цілковито опанована Жидами та що комунізм, це нічого іншого, як діло Жидів. В цьому напрямку трудно щось позитивного сказати, щоб вияснити цю справу, тим більше, що сама большевицька преса, а з нею й українсько-большевицька дають привід до таких думок.

В останніх часах широко розписується вся преса про жидівські кольонії на Україні, а передовсім про успіхи так званого калініндорфського району на Україні. Куються там нові пляни, подаються цифри, кождого дня інші, хоч часами й з тих вісток українсько-большевицької преси можна пізнати, що не все воно там так, як пишеться для експорту за границю.

Меншостевий журнал „Націон унд Штаат", що виходить у Відні, приносить у листопадовому числі 1932 р. короткий огляд про положення Жидів у Совітах. Для нас, Українців, що мають і будуть мати з жидівським питанням багато до роботи, варто запізнатися з тим положенням, і тому ми подаємо в перекладі цей огляд.

„Жиди в Совітах переживають не лише велику господарську нужду, але є виставлені на жорстокі переслідування. Сотками цілими арештує їх чека і висилає в концентраційні табори. Особливо погано жиється Жидам у містечках на Україні. Є такі містечка, в яких останніми часами було виарештуване все населення. Від всіх арештованих жадала чека долярів або золота. Майже 90% всіх переслідуваних є жидівські робітники або безробітні, що живуть лише з малої допомоги заграниці. З Росії пересилається в останньому часі телеграми такого змісту: Батько хорий. Пришліть хоч 10 англійських фунтів конечно. З цього видно, що большевицькі власти працюють по системі й стараються тим способом видушити з населення викуп в заграничній валюті, якої вони дуже потребують. У всіх листах, що приходять з Росії, чути нарікання на сваволю властей. Арештується передовсім тих, що вже колинебудь дістали якунебудь допомогу з заграниці. Характеристичною для цих відносин є судьба соціялістки М. Качанової, що померла в Казахстані на вигнанні, хоч мала лише 20 літ життя. Її заарештовано в 1930 році в Москві і мимо тяжкої хороби замкнено в Бутирках. По 10 днях перенесено її до мужеської келії зараз після того, як зроблено сірковими ґазами дезинфекцію. Там вона дістала вибух крови. Її перенесено до іншої келії по довгому часі і вкінці мимо хороби засуджено на 3 роки вигнання.

„Скрутне положення Жидів пізнається по втечі кольоністів з України. Причиною втечі є голод у краю. Харківська жидівсько-комуністична ґазета „Штерн" приносить досить занепокоюючі вістки про це. Українсько - жидівський комітет, який має у цьому році поселити в калініндорфському районі 1,300 жидівських родин, заявив, що число поселенців зредуковано до 600 родин. Інші газети сумніваються, чи буде можливо примістити й це число кольоністів. Як арґумент наводиться обставину, що хоч яке страшне положення є в малих місточках, то в кольоніях є воно багато гіршим. Московська жидівсько-комуністична ґазета „Емес" доносить зі Сталіндорфу, що в останніх місяцях 42% всіх жидівських кольоністів сталіндорфського району покинули свої кольонії. 164 родини і 109 поодиноких осіб повернулись назад у свої старі маломістечкові житла. Дальше доносить ця газета, що в інших кольоніях переселенці взагалі не мають хліба. Управління тамошніх збіжевих трестів заявили, що в них нема змоги прогодувати нових жидівських переселенців, і тому вони остерігають перед тим, щоб у ті райони висилати нових людей. В Сталінфельді викинено Жидів за двері, як вони домагались хліба, ба навіть не прийнято представника жидівського комітету. Кольоністи з цілого світа, що мали поселитися в Совітах в кольонії Біро-Біджан, заявили при переїзді туди на Ярославському Двірці в Москві, що вони дальше не поїдуть, як їм не дадуть кращих вагонів для переїзду та не дадуть їсти. При цьому газета замічає, що певно переселенці жидівські з Німеччини й Арґентини хотілиб їхати в Совітах як чужі туристи, і нарікає на жидівські організації в світі, що висилають у Совіти такий елемент, що є невдоволений з тамошніх відносин".

Антін Чехов.

ПОМИЛКА.

Слухай, ти креатуро, — крикнув товстелезний добродій до чоловіка, якого запримітив невподалеки, в куті, хирлявого, високого, з якимсь мідяним хрестом на грудях.

— Принеси мені чаю!

— Даруйте, пане, я не послугач, я цирульник. Не є моїм обовязком обслуговувати вас чаєм. Та може ви бажаєте пявок?

Товстюх трохи задумався.

— Гм, та став їх, коли вже хочеш.

Той чоловік десь пропав, та зараз вернувся з пявками й за хвилину все чорнілося на плечах товстюха.

— О, я вас розумію добродію, я вас розумію — сказав тамтой, коли вже ставив одинацяту пявку. Знаєте, минулої суботи ви були тут, і коли добродій пригадають собі, я вам обтинав нігті. Михайло, коли пригадуєте собі.

— Гм, та пригадую собі, і щож?

— Нічого... Я тепер пощу й гріх мені осуджувати, добродію, одначе не можу не говорити душевно. Бог хай мені простить, що осуджую, одначе дівчата нині зовсім не ті. Давніше дівчина рада була вийти за чоловіка солідного, строгого, з грішми, який уміє про все сказати свою думку, достовірного, а нинішня лакомиться на образованість. Подай їй образованого, а службовця або якого торговця і не показуй — сміятиметься! А образованість також є ріжна... Один образований чоловік вкінці дійде до високого становища, а другий все життя просидить писариною, навіть на похорон не матиме. Абож то їх мало тепер таких? До нас приходить тут один образований... Телеґрафіст по званню. Всіх перевищає, телеґраму може придумати, а миється без мила, жаль і глянути!

— Один, одначе порядний! — відізвався згори бас. — Такими людьми можна похвалитися. Образованість у злуці з нуждою свідчить про високі духові прикмети. Недотепо!

Михайло глянув поверх себе. Там сидів і натирався щіткою сухорлявий чоловік, кости визначувалися по всьому тілі; ввесь він був, так сказати, шкіра й кости. Лиця його не було видно, бо все було закрите довгим волоссям, що спадало по ньому. Видно було лише двоє очей, повні злоби та зневаги, що впялилися в Михайла.

— І той є між ними з довгим волоссям — сказав Михайло підморгнувши. — З ідеями. Страх, скільки то нині намножилося такого народу. Ніяк не зрахуєш їх! Усяка христіянська розмова йому наче чортови кадило під носом. Пішов за образованістю! Таких і люблять сьогоднішні дівчата. Саме таких, високоповажаний пане! Чи воно не огидливе? Цієї осени каже мені священикова дочка: „Знайдіть мені,—повідає — Михайле, молодого, одначе письменника! А я, на її щастя, мав такого. Заходив він до коршми Порфірія Омеляничa й усе відгрожувався, що пустить мене в ґазети. Підійшов до нього чоловік, щоби він заплатив за горівку, а він його за вуха. „Що? Щоби я платив? То ти не знаєш, хто я? Чи ти знаєш, що я можу пустити в ґазети, що ти згубив душу? Гадюка одна, ганчірка!" Я манив його попівськими грішми, показував йому фотографію дівчини й було сватання. Одежину я йому наборг вистарався... Не сподобався дівчині! „Мало має, каже, в лиці мелянколії". Навіть сама не знає, якого їй чорта треба!

— Це оклевечування часопису! — почувся захриплий бас із тогож місця. — Сміття!

— Абож то я сміття? Гм!

... Ваше щастя, пане, що я цього тижня пощу, а то ви почулиб від мене за те „сміття" слово... Ви, може бути, також із письменників?

— Хоч я і не письменник, одначе ти не маєш права говорити цього, чого не розумієш. Письменників у Росії було багато і вони втішалися привілеями. Вони країну просвітили й уже хочби тому не сміємо про них ґоворити з погордою, лише з почестю. Я говорю про письменників світських і про духовних.

— Духовні особи не сміють займатися такою роботою.

— Тобі, несвідущому, це неясне. Димитрій Ростовський, Інокентій Херсонський, Філярет Московський та інші святі церковні причинилися чимало своїми творами до освіти.

Михайло викривився на свого противника, покрутив головою та закрякав:

— Ого, то й ви також щось, пан... промимрив і пошкробався за вухом. Щось мудрого. Не даром то ви маєте й волосся таке. Не даром! Ми те все добре розуміємо й зараз вам покажемо, який ви чоловік. Поважаний пане, хай ще пявки остануться на вас а я зараз же... Я скоро вернуся.

Михайло підкотив на ходу свої мокрі штани та чалапаючи голосно босими ногами, впав у ждальню.

— Зараз вийде туди один довговолосий — прошептав Михайло, звернувшися до дітей, що стояли біля ґардероби. — Поганий народ. Погляньте за ним, бігайте до господині, хай пішле за Назаром Яхаричем, щоби списав протокол. Щось там говорить... З ідеями...

— Котрий це з довгим волоссям? — заметушилися хлопці: — Тут такий не роздягався. Роздягалося всього шістьох. Тут два Татари, тут роздягнувся один пан, тут два торговці, тут діякон... а більше й нема нікого. Ти, певно, взяв отця діякона за довговолосого?

— Що придумуєте, чортенята! Я знаю, що говорю!

Михайло глянув на діяконів одяг, обмацав і здвигнув плечима. По лиці розлився йому великий сумнів.

— А який він з лиця?

— Такий нужденний, без каплі крови... Борідка пробилася лише тут то там... усе кашляє.

— Гм... — промимрив Михайло — Гм!... Себто я вилаяв духовну особу... Вважай, це гріх! А я, братіки, пощу! Якжеж я тепер висповідаюся, коли я обидив духовну особу? Боже, прости мені грішному! Піду просити прощення.

Михайло пошкробався за вухом, на лиці почув біль. Вернувся до лазні. Отця діякона на давньому місці не було. Стояв нижче біля чопа та, розкрививши широко ноги, точив у ведро воду.

— Отче діяконе! — звернувся до нього Михайло плачучим голосом.

— Простіть мені грішникови, Христа ради.

— А що такого?

Михайло глибоко зітхнув і зігнувся перед діяконом.

— Та це, що я подумав собі, щo ви в голові маєте ідеї!

Малий Юрчик поїхав на село й уперше бачить, як стежкою в лісі повзе невеличкий вуж:

— Мамо, мамо, ходи тут скоро! Тут є хвіст, що рухається без пса!

ПОЕОЖНИЙ ЧОЛОВІК І ЗЛОДІЇ.

(Турецьке оповідання).

Один побожний чоловік купив собі на свято жертви барана. Завязав баранови на шиї мотузок і вів його до монастиря. По дорозі кілька злодіїв побачили барана: в них пробудилася злодійська жилка. Вони пішли на стрічу тому побожному. Не могли на силу відібрати барана, як вовки або тигр, і задумали по лисячому задурманити побожного чоловіка. Вони придумали неабиякі хитрощі, на які хотіли зловити просте й побожне серце того чоловіка. А саме так: вони пішли напроти побожного чоловіка кожен окремо. Перший сказав:

„Шейку, що ти хочеш робити з тим псом?"

Другий: „Шейку, не поваляй собі одежі тим псом".

Третій: „Воно так виглядає, нібито ти з тим псом вибрався на лови".

Інший сказав: „Мисливче, в кого купив ти цього ловецького пса?"

Інший: „Шейк із тим псом подобає на нічного сторожа".

Інший: „Той чоловік із ловецьким псом то напевно сторож цісаревих собак". Коротко, всі ті злодії вчіпилися того одного слова, піддавали йому це одно слово та вчинили його цілю своїх жартів.

Коли цей простий побожний чоловік чув від них лише те слово, став думати, чи справді його баран не пес, і сказав до себе:

— Може той чоловік, що мені продав барана, то був чарівник, що я взяв пса за барана? Найліпше буде, як я пущу його, піду до того чоловіка, що мені продав того барана, та скажу, щоби віддав мені гроші, які я дав йому.

З нерозуму пустив барана та пішов шукати того чоловіка. Коли злодії побачили це, наче вовки кинулися на барана та забрали його з собою.

ГОЛОСИ ЧИТАЧІВ

КРИТИКУЄ РІЗДВЯНИЙ РИСУНОК!

В залученню посилаю вам витинок із нашої „Свободи"— картину „Наш Свят-Вечір".

Звертаю вашу увагу, що вже пора перестати годувати українську іміграцію в Америці ескімоськими картинами.

Будьте ласка приглянутися ближче цій картині. Чи не краще вона подібна на картину краю Ескімосів, ніж на „Український Свят-Вечір"? Ви повинні цензурувати „артистів" з такою самою дбайливістю, як цензуруєте своїх дописувачів.

Чи це найкраща свято-вечірня картина з цілої України?

Як так, то бідний той український артизм.

Г. Черниківський.

(Було би краще, якби Ви сказали, чим саме ця картина з Гуцульщини робить вражіння картини з краю Ескімосів. І як справді вона подібна на картину з краю Ескімосів, то що в тому злого, понижуючого, деморалізуючого, чи що там, і чому треба такі картини „цензурувати" і ними „читачів не годувати?" Згода, що рисунок міг би бути кращий, та осудом усеї української штуки діла не направляється. Якщо знаєте кращий рисунок українського Різдва, подайте всім читачам до відома. — Ред.).

——o——

ЩО НАМ РОБИТИ?

Чи маємо зложити гроші, яких нам треба на уряджения Першої Української Всесвітньої Вистави, чи маємо просити Американський Комітет Всесвітньої Вистави, щоби відложив Всесвітню Виставу хоч на рік-два, бо Українці за пять місяців ще не будуть до неї готові. Здається, що найкраще було би для Українців, якби так Всесвітню Виставу відложити, бо після наплииву збірок і розуміння участи Українців на Міжнародній Виставі нарівні з іншими державними народами, Українцям треба не пять місяців, а пять літ, щоби зібрати відповідні фонди. Після дотеперішнього ентузіязму збирання фондів виглядає таке, що не мала баба клопоту тай дісталася на Всесвітню Виставу державних народів хоч сама не має держави.

Виглядає, що Українці добрі лише до крику, а до реальної роботи вони нездібні. Хвалитесь козацьким родом, душу й тіло класти—словами—за Неньку Україну, диспутувати, як мається будувати цю Україну, критикувати себе взаємно — від цього вони спеціялісти. Але як прийдеться доляра дати на ту Україну — то це вже інша справа — моя хата з краю я нічого не знаю.

Так, ми мусимо собі сказати правду в очі! Чотири і пів місяця до Вистави, а ми, один міліон Українців в Америці й Канаді, зложили досі на перше українське історичне діло аж цілих 1,600 долярів. За ці гроші треба закупити експонати, побудувати павільон і то величавий, щоби не повстидатися ним перед іншими народами, зробити належну пропаганду, урядити український тиждень, видати пропагандивну літературу, видати катальоги Вистави, зробити розголос українському народови й українській справі по всьому світу, між всіми народами, одним словом: збудувати Україну — і на те все українські патріоти і вся українська патріотична еміграція Америки й Канади складає аж 1,600 долярів!

Та справа ще не пропавша! Треба лише, щоби всі свідомі Українці Америки і Канади рушились до праці. Треба розрухати сплячих, піднести духом упавших, займити всіх до діла, а розпочате діло увінчається успіхом!

Тож всі до діла — сейчас! Вистава мусить бути!

М. М. Белегай.

З УКРАЇНСЬКОГО ЖИТТЯ В АМЕРИЦІ

ЧЕСТЕР ПА.

Молоде покоління при роботі.

Вже минає яких 40 років, як Українці поселилися в Честер. Були це самі фабричні робітники. Ніяких вчених між ними не було. Називали себе „Рошен", „Грік", а деколи і Поляками. Так було малощо не до вибуху світової війни.

І про ширшу освіту дітей наші люди не дуже дбали. Думали разом з ними вертатись до краю.

Та війна скінчилася. Поляки забрали Галичину і батьки наші не захотіли вертатись у польську неволю. Але і тут багато не придбали, бо навіть не вдержали своїх дітей при собі. Діти не знали, хто вони і не вміли подати навіть у школі, з якого народу походять. А хлопці розбрилися по ріжних спортових чи інших чужих організаціях, головно польських.

Тоді зачали думати наші Українці, що так далі бути не може. Треба організувати молодь, бо інакше сліду по нас не стане. Це привело громаду до того, що збудовано величавий Народний Дім. Це було зворотною точкою у життю громади. Народний Дім притягнув до себе нашу молодь. Там вона пізнала, хто вона й з якого роду. І от за короткий час ми вже читаємо раз-у-раз в американських місцевих газетах про українську молодь у Честер. Наш хлопячий клюб, що грає в „бескетбол", є чи не найкращим з усіх подібних клюбів у цілім Честері. Дівочий клюб теж активний. Отсе щойно початки, але вони заповідають гарну будучність. Бо ми, молоді, зрозуміли, що нам треба чужого научатись, але й свого не цуратись, себто поступати так, як нас цього учив наш Батько Тарас.

Е. Милдред Яворська.

— Я купив моїй жінці жемчужне намисто.

— Гм, коли ти мав стільки грошей викинути, то вже краще було купити їй авто, якого так дуже хотіла.

— На жаль, нема фальшивих авт!

ВИКАЗ І АДРЕСАР ВІДДІЛІВ У. Н. СОЮЗА

З МЕНШИМ ЧИСЛОМ ЯК 25 ЧЛЕНІВ.

Для ужитку тим, що мають право та бажають злучитися у виборі делеґата, щоби бути заступленими на конвенції.

Відділ:	Число членів:	Адреса:
6.	18	Michael Myhal, 18 Ridge St., Hastings on Hudson, N. Y.
15.	14	Luka Sarabun, 124 Third St., Bridgeport, Pa.
19.	6	Prokop Kalenchuk, Box 46, Waterman, Pa.
23.	24	John Binkowski, P. O. Box 362, Derby, Conn.
26.	15	Frank Magun, P O. Box 64, Tams, W. Va.
32.	19	Basil Bordnick, Box 91, Forbes Road, Pa.
35.	12	Andrew Zazulak, 1808 Hart Lane St., Philadelphia, Pa
40.	15	Nicholas Hawryliw, 1015 Hess Ave., Erie, Pa.
41.	15	Theodore Hlywa, 133. — 13th St., Jeannette, Pa.
43.	23	Sofron Telichko, 29 Greenfield Rd., Carbondale, Pa.
46.	17	Stephen Matchak, 120 Second Ave., New York, N. Y.
48.	21	Joseph Krywyj, 148 Almond Lane, Wilkes Barre, Pa.
49.	11	N. Jurechkiw, 239 Franklin Ave., Toronto 9, Ont., Canada.
51.	19	John Ewanick, Box 133, Yatesboro, Pa.
54	12	Andrew Diachek, 193 Halladay St., Jersey City, N. J.
55.	23	Nicholas Shandrowsky, Box 24, Curtis Bay, Md.
60.	15	Michael Olijnyk, Box 46, Lundys Lane, Pa.
61	21	Anthony Skubiak, Box 234, Latrobe, Pa.
68.	17	George Lesniak, 4206 Forsythe Ave., East Chicago, Ind.
79.	6	Onufry Sawycky, R D. 2, Broadalbin, N Y.
89.	10	Harry Tymos, 41 Vine St., Etna, Pa.
92.	**7**	**Gabriel Pelech, 920 N. Monroe St., Portland, Ore.**
95.	23	Tymko Huryn, Northampton St., Bath, Pa.
107.	19	John Mateychuk, 180 Co. House, Hammond, Ind.
111.	24	Oleksa Bernadyn, 115 Wabash Ave., Joliet, Ill.
115.	14	Katherine Drozda, 2311 — 13th St. N. E., Canton, O
119.	18	Mary Bilan, 193 Reed Ave., Campbell, Ohio.
125.	15	Teresa Yarema, 2245 N. 75th Ave., Elwood Park, Ill.
129.	19	Michael Dziarsky, 146 — 22nd Ave., Whitestone, L. I.
131.	16	Eva Sheremeta, R. 1, Box 166, Fruitport, Mich.
148.	15	Fewronia Bilenky, 1403 Decatur St., Locust Point, Md.
150	14	Alex Yaremy, P. O. Box 347, Pittsfield, Mass.
153.	6	Andrew Dunda, P. O. Box 277, Canonsburg, Pa.
157.	15	Michael Mishko, P. O. Blaine, Ohio.
162.	21	Michael Hnatiw, 426 — 17th St., Scranton, Pa.
171.	21	Wasyl Burko, 631 Summer St., Holyoke, Mass.
172.	16	Michael Moroz, Malaparoris Road, Whippany, N. J.
174.	10	Andrew Sawran, R. D. 1, Buckley Av., Oxford Furnace, N.J.
184.	7	Wasyl Gadzuk, 339 E. 14th St., New York City.
187.	17	John Chupryn, 301 Union St., Taylor, Pa.
188.	20	Theodore Chariton, R. F. D., Durhamville, N. Y.
189	14	Kalena Hrabarowych, P. O. Box 582, Centralia, Pa.
190.	16	Andrew Buryj, P. O. Box 596, Peoria, Ill.
194	13	Michael Birak, 431 W. 38th St., New York City.
196.	23	John Marusyn, 241 York St., Jersey City, N. J.
197.	19	Nicholas Pawlow, P. O. Box 162, Madison, Ill.
199.	7	Stephen Yaworsky, Box 118, Glenfield, N. Y.
205.	10	Paul Krepicz, P. O. Box 84, Palmerton, Pa.
208.	20	Jakiw Stadnir, 1210 Foster St., Scranton, Pa.
210	18	Theodore Dawydiw, 714 Logen Ave., Westchester, N. Y.
215.	14	John Zarkowsky, 20 E. 103rd St., New York City.
222	6	Michael Shypinka, Box 535, Bristol St., Thomaston, Conn.
226.	7	Peter Garbinsky, Box 126, Clearfield Co., Smoke Run, Pa.
244.	13	Michael Barowsky, R.F.D. 1, Box 137, So. Potter St, Bellefonte, Pa.
246.	24	Wasyl Spodaryk, 6 Rice St., West Warwick, R. I.
250.	10	Emil Zytkiewicz, R. F. D. 1, Box 168, Coscob, Conn.
253.	23	Nicholas Chudiak, R. F. D. Box 84, Mattituck, N. Y.
260.	21	Rosalia Kokotz, 1615 Auburn Ave., Cleveland, Ohio.
261.	9	Wasyl Dmytriw, 497 Central Ave., Far Rockaway, N. Y.
265.	13	Joseph Kociubka, P. O. Box 293, Minersville, Pa.
269.	18	Stephen Sokolowsky, 1538 Jay St., Rochester, N. Y.
279.	11	Wasyl Korda, Riverside Dr., Zanesville, Ohio.
285.	12	Nicholas Zabych, 1016 Walnut St., Farrell, Pa.
287.	8	Jennie Hotra, 120 W. 20th St., Bayonne, N. J.
289.	19	Nicholas Holowka, 577 Taft Ave, Irondequoit, N. Y.
291.	10	Vladimir Deak, 138 Beadel St., Brooklyn, N. Y.
293.	18	Teodore Walorny, 152 — 18th St., Brooklyn, N. Y.
294.	23	Nicholas Mossora, 234 Main St., Rahway, N. J.
297.	8	Nestor Pelak, R. D. 1, Box 90 A, Hastings, Pa.
304.	23	Andrew Zenio, 32 Layer Ave., Buffalo, N. Y.
306.	19	Basil Mossora, 1202 Morris St., Roselle, N. J.
307.	23	John Wytiaz, R. F. D. Box 122, Williamstown, N. J.
309.	24	Alexander Warian, R. 2, Fosters, Mich.
311.	7	Nicholas Fedirko, 216 Cherry St., Jessup, Pa.
315.	11	Paul Hawryliw, 712 State St., Perth Amboy, N. J.
319.	24	Wasyl Stefunko, 143 W. Broad St., Nanticoke, Pa.
328.	13	Stephen Wasylishin, P. O. Box 223, Manville, N. J.
329.	9	Nicholas Burka, P. O. Box 13, Lyn lora, Pa.
337.	12	Peter Semenkiw, 3311 Leverton Ave., Baltimore, Md.
340.	10	Wolodimir Demgrowych, P. O. Box 36, Manchester N. Y.
351.	20	John Borak, 1621 Niagara St., Niagara Falls, N. Y.
353.	13	Nicholas Wasyluk, 97 Seaman St., New Brunswick, N. J.
354.	16	Peter Dziura, 826 E. 155th St., Harvey, Ill.
356.	15	Oleksa Diorka, 234 W. Thayer St., Philadelphia, Pa.
359.	24	Julia Jurewich, 17 N. 43rd St., Irvington, N. J.
360.	10	Dmytro Marchuk, P. O. Box 783, Leechburg, Pa.
362.	21	John Sydorsky, 222 Cleveland St., Bristol, Pa.
366.	7	Peter Bachowsky, Box 28, Trenton, St., Iselin, N. J.
268.	10	John Pryhoda, 551 Pond St., Woonsocket, R. I.
372.	23	William Renovetz, 2720 Park Ave., Plainfield, N. J.
373.	23	Anna Gramocki, 2507 De Kalb St., St. Louis, Mo.
374	15	Anthony Harmatiuk, 52 Weybosset St., Mattapan, Mass.
376.	15	John Figura, R. 1, Lublin, Wisconsin.
377.	13	M. H. Aleksick, P. O. Box 373, Zeigler, Ill.
378.	11	Nicholas Kuzan, Box 135, Woodbine, N. J.
381.	16	Michael Lukashkewicz, 11 Elizabeth St., Bethel, Conn.
386.	7	Andrew Scherba, P. O. Box 104, Masury, Ohio
390.	12	Mykyta Sawak, 166 Greene St., Bristol, Conn.
392.	8	Michael Pawlisin, Box 37, Frontier, Wyo.
401.	14	Michael Lulka, Box 294, Sykesville, Pa.

Увага: Звертаємо увагу, що § 16 статута (точка б), поправка 17-тої конвенції з 1919 р., передвиджує лишень злуку двох відділів і таких, котрі спільно зложаться з що найменше 25 членів. Так злучені два відділи можуть спільно відбути збори і на них вибрати делеґата і заступника делеґата, та хто отримає найбільше голосів, буде вибраний, без огляду на те, котрого із злучених відділів він є членом. Той параґраф статута передвиджує можливість злуки у виборі делеґата таких відділів, котрих члени не могли би зійтися разом, щоби спільно вибрати делеґата і заступника, та в такім разі поручає, щоби більший вибрав делеґата, а менший заступника, однак лишає це рішенню членам. Значиться, що коли би у виборі делеґата лучилися два відділи, котрі на спільний вибір делеґата задля віддалення зійтися не годні, то могли би між собою умовитися, котрий з тих відділів може вибрати делеґата, а котрий заступника.

Для влекшення порозуміння між інтересованими відділами в тій справі проголошується повищий виказ. Крім цього головна канцелярія готова послужити своїм посередництвом, коли воно інтересованими відділами буде пожадане.

Але просимо мати на увазі, що ця поправка статута мала на увазі, щоби члени навіть найменшого відділу могли бути на конвенції та нарівні з членами інших відділів репрезентовані. Та це не значить, що коли 25 членів одного відділу мають право бути заступлені „своїм" делеґатом, який своїх виборців вірно і доцільно на конвенції заступати може, то менші відділи могли би то саме осягнути, коли би лучилися так, щоби вибрали делеґата чи заступника, який задля завеликого віддалення ніколи з ними в відповідній контакті не був і бути не може, тай вірно і доцільно заступати не міг би.

Тому, хоч статут віддалення не ограничує, а передвиджує лиш таке віддалення, яке утруднювало би членам обох відділів зійтися разом для переведення спільного вибору делеґата і заступника, то це віддалення, з огляду на доцільність конвенційної репрезентації членів, не може бути аж таке велике, щоби делеґат і заступник не могли своїх виборців відвідати перед конвенцією, або бодай по конвенції зложити перед ними звіт без великого труду і кошту. Не треба забувати, що вразі потреби скликання надзвичайної конвенції пізніше ті самі делеґати мусіли би дальше членів репрезентувати. Також треба мати на увазі, що як для добра організації і членів пожаданим є, щоби й найменший відділ на конвенціях міг бути пропорціонально з іншими репрезентований, так не менше пожаданим є, щоби та репрезентація була вірна і доцільна.

Відділи, котрі вспіють порозумітися і переведуть на своїх зборах відповідні ухвали щодо злуки з іншими відділами у виборі делеґата і заступника, зволять прислати відписи своїх ухвал до головної канцелярії по можности якнайскорше, щоби головна канцелярія могла знати, де, кому і на якій підставі висилати потрібні друки на повновласти.

Головна Канцелярія У. Н. Союза.

НАГЛИЙ СУД.

(1)

Перед наглим судом.

Як відомо, в суботу, 17-го грудня 1932 р., в год. 9. рано почався у Львові наглий суд над учасниками нападу на почтовий уряд у Городку.

Перед наглим судом станули:

Дмитро Данилишин, літ 24, уроджений в Трускавці, де є приналежний і замешкалий, грек.-кат., нежонатий, шевський челядник, має скінчені 3 кляси народньої школи.

Василь Білас, літ 21, уроджений в Трускавці, грек.-кат., нежонатий, торговельний помічник, скінчив 7 кляс нар. школи.

Маріян Жураковський, літ 27, уроджений в Станиславові, замешкалий у Пасічній, грек.-кат., купець, скінчив 7 кляс гімназії.

Зенон Коссак, літ 25, уроджений в Дрогобичі й там замешкалий, грек.-кат., б. студент права у львівському університеті.

Наглий суд.

Початок розправи визначено на 9-ту годину. Але вже від 8-ої год. ранку перед судом збираються ті, які хотіли би дістатися на салю розправ. Але даремна справа. Поліція, що густо обсадила усі входи до суду, перепускає тільки тих, що мають білети вступу. А таких мало. Канцелярія суду видала всього 150 білетів, у більшости для преси і судовиків.

Год. 8.45. Саля майже заповнена. Численні газетні кореспонденти заняли крім своїх двох постійних лавок ще й лавки, призначені для суддів присяглих. Сьогодня їх нема...

На пять мінут перед девятою впроваджують підсудних. Кожного з окрема. Усіх саджають на одну спільну лавку. Позаду них 9 постерунковиків. До підсудних підходить д-р Шухевич і витається з ними.

На лаві оборонців засіли: **Д-р С. Шухевич, д-р В. Старосольський, д-р Л. Ганкевич, д-р К. Паньківський, д-р О. Марітчак і д-р М. Глушкевич.**

Данилишина боронить д-р Шухевич і д-р Паньківський; **Біласа** — д-р Старосольський і д-р Марітчак; **Коссака** — д-р Глушкевич; **Жураковського** — д-р Ганкевич.

Точно в год. 9-тій входить на салю трибунал у складі о. с. Ягодзінський — предсідник; о. с. Двожак і Міґале — вотанти.

На прокураторськім кріслі засів прок. д-р Мостовський.

В імени цілої оборони (яка виступає солідарно) **д-р Шухевич** жадає перервання розправи на пів години, щоби оборона мала змогу порозумітися зі своїми клієнтами. Досі через надто пізне доручення акту обв. оборона такої змоги не мала.

Прокуратор противиться тому внескови.

Д-р Старосольський: Докаже, що оборона має право порозумітися з підсудними.

Предс.: Я дав на вчора дозвіл обороні на конференцію з підсудними, а по відчитанні акту обвин. я дам змогу обороні з підсудними порозумітися.

Оборона годиться на це.

Предс. відчитує письмо зі староства гродського про те, що наглі суди були в час і згідно з законом опубліковані. Після того сам предсідник відчитує акт обвинувачення.

Підсудні — Данилишин, Білас сидять у куртках. Жураковський в плащі, Коссак тільки в убранні. Жураковський незвичайно змізерований. Інші підсудні виглядають нормально і прислухуються немов зовсім байдужно.

Акт обвинувачення.

Прокуратор обвинувачує **Дмитра Данилишина, Василя Біласа і Маріяна Жураковського** в тому, що вони дня 30. листопада 1932 р. вдерлися до почтового уряду в Городку й, стерроризувавши стрілами почтовий персонал, забрали 3,232.15 зол. Тим вчинком поповнили вони злочин з § 259. к. к.

Крім того **Дмитра Данилишина** обвинувачують в тому, що в Глинній Наварії він стріляв до постерункового Евгена Слугоцького в намірі його вбити, але лише ранив його. Також обвинувачують Данилишина в тому, що в місцевості Верин, пов. Жидачів, стріляв дня 1. грудня 1932 р. до Александра Андрухова, в намірі його вбити та ранив його.

А **Василя Біласа** обвинувачують ще й в тому, що він вистрілом з револьвера убив у Глинній Наварії постерункового Альфреда Коята.

Зенона Коссака обвинувачують у тому, що дня 27. листопада 1932 р. намовив Василя Біласа і Дмитра Данилишина та допоміг їм у тому, щоби вони взяли участь в нападі на почту в Городку, припоручив їм поїхати до Львова й сконтактуватися там з організаторами нападу й на подорож з Дрогобича до Львова дав їм два ам. доляри.

Згідно з актом обв. Данилишин відмовив усяких зізнань. Натомісць підс. Білас зложив вичерпуючі зізнання. Він зізнав, що приказ для їзди до Львова дав йому і Данилишинови підс. Коссак та дав їм 2 доляри на дорогу. У Львові стрінулися на політехніці з студ. Березинським (що згинув в Городку), який дав їм інструкції відносно нападу на почту в Городку Ягайлонськім.

Вечером Березинський, Данилишин і Білас та ще три інші виїхали до Городка. Там переночували в одній стодолі на передмісті. На другий день Березинський дав усім (7-ом) боєвикам револьвери та маски. Після того дістали точні інструкції, як мають поступати при нападі на почту. Другу ніч переночували боєвики знов у стодолі. Чергового дня відбувся напад на почту. Після нападу — зізнав Білас — вони втікли на Глинну Наварію, де Білас вбив пшодовніка Коята і ранив постерункового Слуґоцького. Під Верином їх обох схоплено.

Дальше зізнав Білас, що він і Данилишин доконали вбивства Т. Голувка в серпні 1931 р.

Підс. Коссак заперечив зізнання Біласа і заявив, що всі заподання Біласа у відношенню до нього неправдиві. Акт обвинувачення твердить, що заподання підсудних Біласа відносно Коссака знайшли потвердження в зізнаннях Мотики і Ярослава Біласа.

Оборонці конферують з підсудними.

Після відчитання акту обв. предсідник заряджує 15-мін. перерву. Підсудних Данилишина, Жураковського і Коссака каже ескорті випровадити з салі. Підс. Біласа дозволяє впровадити до кімнати оборонців, де відбувають з ним конференцію його оборонці. Предсідник зарядив, що оборонці мусять відбувати конференції тільки з кожним підсудним зокрема.

(Далі буде).

— Жаль мені вашої жінки. Вона сьогодні на відчиті так страшно кашляла, що всі оглядалися на неї!

— Певно мала новий капелюх на голові.

АЛЕНТАВН І ОКОЛИЦЯ! — ВСІ НА ПРОТЕСТАЦІЙНЕ ВІЧЕ!

УКР. АМЕР. ГОРОЖАНСЬКИЙ КЛЮБ В АЛЕНТАВН, ПА.

закликує всіх Українців місцевих і з сусідніх громад на

МАСОВЕ ПРОТЕСТАЦІЙНЕ ВІЧЕ

ПРОТИ ЛЯЦЬКОГО ТЕРОРУ НА УКРАЇНСЬКИХ ЗЕМЛЯХ ПІД ОКУПАЦІЄЮ ПОЛЬЩІ

В НЕДІЛЮ, ДНЯ 15-ГО СІЧНЯ (JAN.) 1933 РОКУ

в годині 3-тій пополудні

В УКРАЇНСЬКІЙ ГАЛИ, 803 NORTH FRONT STREET, ALLENTOWN, PA.

На вічу будуть говорити: п. Т. Свистун, головний організатор „Організації Державного Відродження України"; **о. д-р В. Клодницький і американські бесідники.**

Українці! Читаючи звідомлення як польські звірі вішають наших революціонерів, та якими тортурами мордують наших братів та сестер, кров стинається в жилах. Чи можемо ми мовчати? Ні! — Ми мусимо піднести могучий голос протесту проти рогатого польського ненаситного хама, котрий, діставши свободу, забув, як російська нагайка кровавила його тіло за те саме хотіння волі, яка належиться і українському народови. Тому всі до протесту! Ближчі і дальші, нехай 15. січень запишеться днем могучого протесту із тисячів українських грудей! — **Комітет.** 8-9

УВАГА! НЮ ЙОРК І ОКОЛИЦЯ! УВАГА!

ТОВАРИСТВО ЖІНОЧА ПОМІЧ В НЮ ЙОРКУ

:—::—: уряджує :—::—:

ВЕСЕЛИЙ БАЛЬ

В СУБОТУ, ДНЯ 14-ГО СІЧНЯ (JAN.) 1933 РОКУ

В УКРАЇНСЬКІМ НАРОДНІМ ДОМІ,

217-219 EAST 6th STREET, NEW YORK, N. Y.

Початок точно в годині 7-мій ввечір.

Вступ лише 50 центів. ——::—— Музика першорядна.

Товариство „Жіноча Поміч" щиро запрошує усіх наших приятелів узяти численну участь у цім бали, на котрім весело забавимся, а також допоможете нам піднести важну справу, як тут, так і в старому краю, бо дохід з цего балю піде на українську виставу в світовій виставі в Шікаго. 8-9

Комітет.

НОВІ КНИЖКИ.

„У. С. Р. Р. В ТЕОРІЇ І ПРАКТИЦІ”. Написав Гл. Л. Видало „Українське Товариство Прихильників Ліґи Націй”, 32 стор. 16°. Париж, 1932 р.

Невеличка, але цікава брошурка, в якій подано факти комуністичного панування на Україні, котрі доказують, як Москва систематично нищить на Україні всі ознаки її автономности, яку колись вона сама „признала” Україні. Це нищення відрубности України від Московщини провадять большевики вперто й постепенно, починаючи від занехання конституції автономного устрою України й до економічного вивиску її, як кольонії Москви.

Тут подано факти переслідування та іґнорування української мови навіть відповідальнішими комуністичними діячами на Україні. Переслідування українського робітництва, селянства та інтеліґенції. Українська промисловість підпорядкована Москві, українське хліборобство поставлене на услуги Росії, українська наука спаралізована, а на її місце большевики вводять псевдо-українську „науку”, поставивши на чолі українських наукових інституцій ріжних московських неуків та українських ренеґатів і т. д.

Ось таку правдиву картину большевицько - московського панування на Україні змальовує автор у своїй цікавій брошурі.

* * *

„В. САДОВСЬКИЙ. ПРАЦЯ В У. С. С. Р.” Праці Українського Наукового Інституту. Том VII. 150 стор. 80°. Варшава 1932 р.

Відомий український економіст написав на зазначену тему цікаву книжку, оперту на большевицьких матеріялах. В ній він фактами й цифрами доказує неймовірно тяжке становище фабрично-промислового робітництва, яке тепер у Росії поставлене в гірші умовини життя й праці, ніж селянство знаходилося в часах кріпацтва. Разом з тим він дає порівнання передвоєнного стану робітництва в Росії, яке тоді було не таке добре, як в інших європейських державах, але в порівнанню з тим, що большевики створили в Росії, то воно було тисячу разів ліпше.

Разом з тим автор накреслює ті шляхи, якими на Україні можна й треба поліпшити становище фабрично-промислового робітництва, піднести його продуктивність, управнити робітничі професійні організації, які тепер стали в большевиків органами державної влади та закріпощення робітництва. Книжка подає обширний матеріял розподілу робітництва по ріжних галузях промисловости, про продуктивність робітництва, про його заробітну платню та про умовини життя, як економічні так і правні.

* * *

„ЗА ДЕРЖАВНІСТЬ”. Матеріяли до Історії Війська Українського. Збірник 3-тий. 274 стор 8°. Каліш, 1932 р.

Українське Воєнне Історичне Товариство, яке обєднує серед своїх членів найкращих представників українських фахових воєнних сил, видало вже третій свій воєнний збірник, присвячений історії української збройної боротьби за державність. Цей третій збірник, так як і попередні два, подає незвичайно цікавий і фахово оброблений матеріял з часів геройчних змагань української армії. Крім того збірник добре ілюстрований портретами українських воєнних полководців та фотографіями учасників знаменитої повстанської виправи на Україну в 1921 році, що, на жаль, скінчилася тяжкою трагедією під Базаром. Всі портрети полководців є копіями з портретів, змальованих визначним українським портретистом, малярем Холодним, який помер на еміграції, не перенісши тяжких умовин еміграцийного життя в Польщі.

На перше місце треба поставити в цьому збірнику продовження праці бувшого командаита Української Армії, **генерала М. Омеляновича-Павленка**, „Зимовий Похід”, та працю бувшого командуючого дивізією й начальника штабу корпусу Січових Стрільців, **генерала М. Безручка**. Обидві праці написані з великим знанням справи й багаті фактичними матеріялами та численними воєнними мапами, що ілюструють окремі бої. Вони вже вийшли окремими відбитками. Також цікавий цілий ряд більших статей, присвячених виправі на Україну повстанців у 1921 році під командою Ю. Тютюнника, який уже розстріляний большевиками. А крім того ще є менші замітки, присвячені визвольній боротьбі.

Збірник читається легко і з великим інтересом. На його сторінках оживають часи недавнього геройства, яке український нарід проявив у своїй боротьбі. Перед читачем фахові люди малюють яскраво всі причини, що привели до остаточної невдачі, хоч у часах боротьби були й такі геройчні прояви, що годі їх відшукати в історії інших народів та інших часів. Для українсько-воєнної науки збірники „За державність” є великого значіння й цікаві навіть для пересічного читача.

В. К.

З УКРАЇНСЬКОГО ЖИТТЯ В АМЕРИЦІ

ФИЛАДЕЛФІЯ, ПА.

Гостина скрентонського Громадського Хору.

В суботу, дня 31 грудня, завитав до Филаделфії скрентонський Громадський Хор. Цілю цих відвидин було уладження концерту нашої пісні, а з другого боку навязання тіснішого звязку між молоддю Скрентону і Филаделфії. Одно і друге завдання хор сповнив.

Признаюся, що на концерт ішов я з тривогою, що публика не допише, що не буде чим покрити значних коштів, а врешті з певними сумнівами щодо хору зі Скрентону, з такої — провінції...

Одні і другі побоювання зникли на вид хору й заповненої галі.

В програму концерту входили виступи цілого хору в силі 50 осіб, жіночої групи хору з солісткою О. Бомба, солістки Йосифи Ґурак, солістки В. Ферчак та солістки Насті Присташ. В хорі виступали як солісти панни О. Ткачук, Марія Хиляк та маленькі сестри Шиманські. Писати про цей концерт, що хор співав, добре чи як, неможливо, бо цей хор не являється звичайним хором, які ми маємо нагоду чути на наших концертах, але є це одиницею вищого артистичного типу, а його виступи це артистичні виступи під кождим оглядом, почавши від вигляду хористів, їх карности, музичної техніки, вишколення і викінчення поодиноких точок. Тому критику про нього міг би написати хіба фаховий музик. Коли візьмемо під увагу, що ці хористи це звичайні робітники, а не професійні співаки, то мені здається, що викінченням пісень хор цей не відійшов далеко від професійного хору Кошиця, як ми його чули в Филаделфії в травні 1932 р.

Увесь вечір публика сиділа наче очарована красою пісень. По кождій пісні рясні оплески були наче подякою публики за розкішні хвилі. Деякі пісні хор та солістки і солісти мусіли повторювати на невмовкаюче жадання публики. Котру пісню співали краще, годі мені сказати, бо я любувався кождою точкою.

Можна хіба завважити, що булоб вказане включити в програму концерту більше американських пісень, щоби заситити нашу молодь. Свані Рівер в гармонізації Кошиця вийшло чудово.

Після концерту Товариство Горожан уладило приняття для хору та громадянства, в якому взяла участь поверх сотня осіб. Бесідники витали хор і диріґента Вол. Левицького та висказували надію, що цей концерт причиниться до організації такого хору і в Филаделфії.

Нема сумніву, що такі хори сповняють велике народнє завдання. Голова Злучених Орґанізацій міста Филаделфії висказав бажання, щоби хоч раз у рік наші хори в стейті Пенсильвенія відбули спільний концерт на великій американській галі, де наші молоді артисти співаки малиб нагоду виступити перед американськими критиками й американською публикою. Це заохотилоб їх до дальшої праці над собою і задержалоб при нас.

Скрентонський хор приобіцяв повну співпрацю у цій справі та запросив филаделфійський хор на гостинний виступ до Скрентону.

Як заявив диріґент хору, то хористи скрентонського хору їдуть на проби з Олифант, Тейлор і інших місцевостей, нераз і 60 миль. Це повинно бути вказівкою для нас, Филаделфійців, що на будуче нема оправдання для нас, колиб ми не змогли мати у себе такого хору як Скрентон, бо маємо і доброго диріґента проф. Павловського й співаків. Треба тільки охоти і доброї волі.

В. Г.

МІТІНҐИ ВІДДІЛІВ У. Н. СОЮЗА

ШІКАГО, ІЛЛ. Бр. св. Стефана, від. 221, повідомляє своїх членів місцевих і позамісцевих, що річні збори відбудуться в неділю, 15 січня, в годині 12.30 в полудне, в сали церковній при Оклей і Райс ул. Проситься усіх членів обовязково явитись на збори, на котрих буде річне фінансове справоздання, вибір уряду і багато інших важних справ є до рішення. — Іван Карпа, предс.; Дмитро Кузьма, кас.; Василь Лоняк і Тарас Шпікула, секретарі.

ШІКАГО, ІЛЛ. Сестр. Пр. Богородиці, від. 33, повідомляє своїх челниць, що річний мітінґ відбудеться в неділю, 15. січня, в годині 3-тій пополудни, в гали церковній. Контр. комісія здасть справоздання з цілого року. Буде вибір уряду на 1933 рік. Обовязком є кождої члениці явитись на річний мітінґ. Довгуючі члениці повинні вирівнати залеглі вкладки. — А. Дзюрдзевич, секр.

ТОЛІДО, О. Бр. св. О. Николая, від. 167, повідомляє своїх членів, що місячний мітінґ відбудеться в неділю, 15 січня, в 2-ій годині пополудни, в Юніон Галі на Ляґрандж Стріт. Обовязком є кождого члена бути на тім мітінґу, бо є важні справи до полагодження. — Д. Медецький, предс.; С. Гаврилчак, кас.; М. Корнова, секр.

КЛІВЛЕНД, О. Жіноче Тов. Згода, від. 358, повідомляє своїх місцевих і позамісцевих челниць, що місячні збори відбудуться в неділю, 15 січня, в годині 2-ій пополудни, в У. Н. Домі, Вест 14 ул., де звичайно. — Софія Коґут, предс.; Стефанія Палівода, фін. секр.; Ольга Стахів, кас.; М. Лабик, рек. секр.

ШІКАГО, ІЛЛ. Бр. св. Ап. Петра і Павла, від. 220, повідомляє всіх членів, що звичайний мітінґ відбудеться в суботу, 14 січня, в годині 7.30 ввечір, в гали парохіяльній, 4950 Савт Павліна ул. Обовязком є кождого члена явитись на мітінґ, бо будуть важні справи до обговорення. Будеться принимати нових членів, як мужчин, женщин так і дітей без вступного. — Василь Ковалик, предс.; Василь Саган, кас.; Гр. Гарасим, секр.

КУРТІС БЕЙ, МД. Бр. св. Петра і Павла, від. 81, скликує надзвичайні збори в понеділок, 16 січня, в годині 5-тій ввечір, в гали церковній. Проситься всіх членів прийти на цей мітінґ, бо є важні справи до вирішення. — .В Чачка, предс.; Михайло Ястремський, секр.

БАЛТІМОР, МД. Бр. св. Тройці, від. 320, повідомляє своїх членів, що на річних зборах 11 грудня вибрано слідуючих урядників на 1933 рік: Теодор Тарас, предс.; Семен Кузик, заст.; Григорій Іванович, секр.; Григорій Шулька, заст.; Мих. Криж, кас.; Мах. Дмитрів, заст.; Петро Мармаш і Теодор Західний, контрольори. Збори будуть відбуватися в другу неділю по першім. Слідуючі збори відбудуться 15 січня, в годині 2-ій пополудни, в гали де звичайно. Проситься кождого члена прибути на ці збори, бо є дуже важна справа до полагодження. Буде справоздання фінансове за 1932 рік. Пригадується ще раз довгуючим, щоби старались сплачувати свої довги. — Г. Іванович, секр.

ТЕЙЛОР, ПА. Бр. св. О. Николая, від. 193, повідомляє своїх членів, що мітінґ відбудеться 15 січня, точно в годині 2-ій пополудни, в У. Р. Домі, 617 Юніон ул. Проситься всіх членів прибути в означений час, бо маємо багато важних справ до полагодження. — Теодор Трач, писар.

ЛЯТРОБ, ПА. Бр. Усп. Пресв. Богородиці, від. 61, повідомляє своїх членів, що звичайний мітінґ відбудеться 15 січня, в годині 3-тій пополудни. Взивається довгуючих членів вирівнати свої залеглости, бо котрий член буде довгувати до відділу не буде міг виміняти своєї грамоти, бо тільки правосильні члени мають право виміни грамоти. Довгуючих членів мусимо суспендувати. На річнім мітінґу зістали вибрані до уряду: Антін Скубяк, предс. і секр.; Йосиф Ярчак, кас. Мітінґи будуть відбуватися в третю неділю в місяци, в 3-тій годині попол., в домі секретаря. Адреса від.: A. Skubiak, Box 234, Latrobe, Pa.

ПАЛМЕРТОН, ПА. Бр. св. О. Николая, від. 369, повідомляє своїх членів і челниць, що на річних зборах 17 грудня вибрано слідуючий уряд на 1933 рік: Іґнатій Климишин, предс.; Мих. Марців, заст.; Яків Грабар, кас.; Василь Дутко, заст.; Павло Сеньків, секр.; Олекса Патер, заст.; Стефан Новацький, Семен Деркач і Михайло Польський, контрольори; Онуфрій Сахан, догл. хорих. Колиб доглядач хорих підписав членови або члениці фальшиво посьвідку, то підлягає карі $10.00, або в противнім разі буде суспендований. Збори будуть відбуватися в другу неділю по першім. В місяци січні збори не відбудуться через брак часу. Всі місячні вкладки проситься принести до котрогонебудь урядника. — Іґн. Климишин, предс.; Яків Грабар, кас.; Павло Сеньків, секр.

ПЛЕЙНС, ПА. Бр. св. Андрея, від. 48, повідомляє, що звичайний мітінґ відбудеться в неділю, 15 січня, в годині 2-ій пополудни, в гали М. Неґребецького, 84 Н. Рівер ул. Проситься кождого члена прибути на цей мітінґ, бо є важні справи. — С. Карбовничак, пр.; Й. Кривий, секр.; М. Неґребецький, касієр.

„МАҐІЧНИЙ КИЛИМ” СВЯТКУЄ ПЕРШУ РІЧНИЦЮ.

Популярна радіо програма дала минулого року ріжнородні забави.

Радіо програма Локі Страйк тревае більше ніж чотири роки, але „Маґічний килим” обходив свою річницю щойно недавно. Перший раз він появився в листопаді 1931 р., і від того часу дав багато цікавих забав.

В протягу року він літав до міст трох країв і приносив слухачам типову музику танців і орхестр, які грали популярні в тім часі танці. До тих міст належали між іншими: Берлін, Париж, Лондон, Дублін, Буенос Айрес, Гавана і Монтреал. Слухаюча публика мала нагоду почути по всій Америці 72 найкращі орхестри.

Побіч орхестр були ще на радіо ріжнородні цікаві новини й забави, до яких треба зачислити кулачну боротьбу за чемпіонат Шаркі-Шмелінґа, зимові Олімпіяди в Лейк Плесід, Н. Й., орхестру танців, що літала в літаку понад містом Ню Йорк, Баль Виставних суконь університету Вашинґтон і Лі в Лексінґтон, Ва., і музику банди „Сіямса Ґаел” у Дублині, Ірляндія, в день св. Патрика.

В додатку до низки інтернаціональних танців на цих годинах виголошували політичні промови запрошені з обох головних партій визначні гості, які виясняли програми своїх орґанізацій; давано драматизацію голосних кримінальних подій з поліційних рекордів Ню Йорку і з департаменту справедливости у Вашинґтоні; виступали багато світових оперcткових зірок, співаючи любовні пісні, а крім того забавляв публику своїми дотепами один з першорядних комиків, відомий загально Джек Перл.

На програмовій годині Локі Страйк виступали головно отсі орхестри: Джек Денни 21 разів, Джов Мосс 20 разів, Джордж Олсен 19 разів, Ансон Вікс 17 разів, Вейн Кінґ 11 разів, Вінсент Лопез 11 разів, Джімі Ґрір 9 разів, Кун-Сандерс 8 разів, Ґус Арнгайм 6 разів, Тед Вімс 5 разів, Ейб Луман 5 разів і Чарлі Агно 5 разів.

Обчислено, що „Маґічний килим”, літаючи з одного міста до другого, зробив протягом року більше ніж міліон миль дороги, а все те роблено в тій ціли, щоби слухаюча публика мала якнайбільшу ріжнородність.

Під пору „Маґічний килим” дає свої програми кождого вівтірка, четверга і суботи в 10 годині ввечір (Істерн Стандард Тайм) (через стацію WEAF і відому повсюди сітку NBC.

(Огол.)

ТАРЗАН МОЖНОВЛАДЕЦЬ ДЖУНҐЛІВ. (44)

В селищі дикунів Тарзан лишив Цейда, наказавши його мешканцям трактувати його як свого гостя. Тарзан рішив знайти Арабів. Він думав, що можливо в їх руках тепер знаходиться Блейк, якого Тарзан полюбив і якого хотів звільнити з полону. Та всеодно, хочби то був і Стимбол, то Тарзан також вважав потрібним його звільнити, бо не хотів, щоби біла людина була в полоні в Арабів. На свому шляху Тарзан стрінув малпи з племени Тойта й поміг їм полювати.

Лишивши малпи, Тарзан подався далі сам у свої улюблені джунглі. Він весело й легко перестрибував по деревах і почував себе тут щасливим і дійсним володарем. На свому шляху він стрічав ріжних мешканців джунглів. Одних він обминав, інші обминали його, або тікали від нього, а інші не звертали уваги на нього, як і він не звертав уваги на них. Джунглі заселені, як і вся земля, ріжними єствами: добрими і злими, розумними й нерозумними. Життя в них то вічна боротьба, якою вона є і в інших частинах землі.

Одного дня він спинився й почав обнюхувати повітря. Давно знайомий йому запах ліз у його ніздря все більше. Він почув запах слона Тантора й дуже зрадів, що тепер трохи відпочине в безпеці. Скоро він стрінув свого старого приятеля й виліз йому на спину. З Тантором була й малпочка Ману, яка безперервно все розмовляла з Тарзаном, розказуючи йому ріжні новини й події в джунглях, які вона бачила, або про які чула.

Одного дня Тарзан надибав череду невеликих малпочок, які були дуже неспокійні. Він почав розпитувати їх про причину їх турбот і про занепокоєння. Малпочки йому пояснили, що недалеко в джунглях появилися ґорманґані-люди з громовими палицями в руках. Вони тепер убивають малпи та інших мешканців джунглів, все більше пробираючись у гущі пралісів. „Чи далеко вони?” — запитався Тарзан.” Вони вже недалеко і все наближаються сюди”, повіли малпи.